

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για την Ανάσταση του Λαζάρου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Κάλαντα της εορτής της [Αναστάσεως του Λαζάρου](#) και ευχές για το Άγιο Πάσχα δέχθηκε ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#), χθες και σήμερα, στο Ιερό Επισκοπείο στη Λαμία.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ιερούργησε σήμερα στον Ιερό Κοιμητηριακό Ναό Παναγίας Ξηριωτίσσης Λαμίας, η οποία μεταδόθηκε απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του αναφερόμενος στην εορτή της Αναστάσεως του Δικαίου, φίλου του Χριστού Λαζάρου του τετραημέρου χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Η Αγία μας Εκκλησία σήμερα πριν μπούμε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος με τον πλέον εναργή τρόπο μας παρουσιάζει τη διασύνδεση του θανάτου με την ανάσταση, ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ιστορίας, ο θάνατος δεν είναι το τέλος του κόσμου, ο θάνατος δεν είναι το αφεντικό της ιστορίας, αλλά το αφεντικό της ιστορίας είναι ο Αναστάς Κύριος, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός γι' αυτό και παρατηρούμε ότι κάθε Σάββατο, όλο το χρόνο, ακριβώς πριν την Κυριακή που γιορτάζουμε την Ανάσταση του Χριστού, κάθε Σάββατο το αφιερώνει η Αγία μας Εκκλησία στους κεκοιμημένους, κάθε Σάββατο ουσιαστικά είναι μία εικόνα του Μεγάλου Σαββάτου που έρχεται το επόμενο Σάββατο, είναι μία εικόνα του Σαββάτου του Λαζάρου, της έγερσης του Λαζάρου και ακριβώς γιατί ο θάνατος είναι η θυρίδα, είναι η γέφυρα μέσα από την οποία έρχεται η Ανάσταση. «Θανάτω θάνατον πατήσας» ψάλλουμε τη νύχτα της Αναστάσεως κι όλη την περίοδο του Αγίου Πάσχα.

Έρχεται λοιπόν να μας δώσει γεύση της Ανάστασης μέσα από τη σχέση μας με τους κεκοιμημένους η Εκκλησία και κατ' εξοχήν σήμερα με το πρόσωπο του

Λαζάρου, του φίλου του Κυρίου μας, ο οποίος βρίσκεται τετραήμερος μέσα στον τάφο, οι αδερφές του θρηνούν, πονούν, μία εικόνα τελείως οικεία προς εμάς, τελείως συμβατή προς εμάς.

Είναι μεγάλη πληγή ο θάνατος για όλους μας ανεξαιρέτως, μία πληγή, η οποία δε κλείνει ποτέ, γιατί τουλάχιστον και το λιγότερο αφήνει ένα έντονο σημάδι πάνω στην ύπαρξή μας. Όμως αυτή η πληγή γιατρεύεται και θεραπεύεται και απαλύνεται ο πόνος της από την προοπτική της Ανάστασης, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο σήμερα η Εκκλησία μας αφενός μεν μας παρουσιάζει αυτό το μεγαλύτερο από τα θαύματα, που έκανε ο Χριστός μας, γιατί δεν υπάρχει μεγαλύτερο θαύμα από την ανάσταση του νεκρού και μάλιστα μετά από τέσσερις ημέρες ακριβώς, για να μας δείξει ότι αυτός, ο οποίος αύριο θα εισέλθει στα Ιεροσόλυμα επευφημούμενος μεν αύριο, αλλά σε λίγες μέρες θα ανέλθει πάνω στο Σταυρό διωκόμενος, πάνω στο Σταυρό καταδικασμένος, πάνω στο Σταυρό συκοφαντημένος, πάνω στο Σταυρό χλευασμένος, Αυτός που θα κατέβει στον Άδη, Αυτός ο οποίος θα ταπεινωθεί όσο κανείς άλλος, είναι Αυτός ο οποίος, είναι ο νικητής του θανάτου και της ζωής.

Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι μία μαρτυρία και μία επιβεβαίωση και μία εκ των προτέρων πιστοποίηση ότι όντως αυτός που θα ανέβει στο Γολγοθά ανεβαίνει εκούσια, ανεβαίνει γιατί το θέλει και το θέλει, γιατί μας αγαπά. Ανεβαίνει ο Χριστός πάνω στο σταυρό, γιατί αγαπά όλους εμάς και γιατί θέλει μέσα από το θάνατό Του και μέσα από την κάθοδό Του στον Άδη να χαρίσει ζωή και στους «εν Άδη», να χαρίσει την αιώνια ζωή σε όλους μας ανεξαιρέτως, να αναστήσει την ανθρώπινη φύση, να αναστήσει τον άνθρωπο γι' αυτό και η Ανάσταση του Χριστού είναι η Ανάσταση του ανθρώπου.

Μεγάλη αισιοδοξία, μεγάλη ελπίδα μας χαρίζει η σημερινή Δεσποτική Εορτή. Δεν είναι απλώς μία πρόγευση, δεν είναι απλώς μία ψυχολογική προετοιμασία.

Αν δεν υπήρχε ελπίδα Αναστάσεως, δεν ξέρω αν θα αισθανόμασταν τόσο έντονη την ανάγκη να επισκεφτούμε το μνήμα του πατέρα μας, της μητέρας μας, του παιδιού μας, των αδελφών μας, των φίλων μας, των οικείων μας. Αν δεν είχαμε την ελπίδα της Αναστάσεως, δεν ξέρω αν θα νιώθαμε τόσο έντονη την ανάγκη να μνημονεύουμε τους κεκοιμημένους, να γράφουμε το ονοματάκι τους σε ένα χαρτάκι, να προσκομίζουμε ένα πρόσφορο για τη Θεία Λειτουργία, λίγο θυμίαμα, μία προσφορά στη μνήμη τους, μία δωρεά σε ένα φτωχό, σε ένα ίδρυμα της Εκκλησίας μας, ένα γεύμα για τους φτωχούς, μία προσφορά στα γηροκομεία μας ή οτιδήποτε άλλο, ακριβώς γιατί είμαστε βέβαιοι ότι δεν τελείωσε η μεταξύ μας σχέση, δεν έφυγαν οριστικά από την ζωή μας γιατί υπάρχει η μέλλουσα και αιώνια ζωή και προσδοκούμε τη συνάντηση στην κοινή ανάσταση.

Αυτή την «Κοινήν Ανάσταση» σήμερα εορτάζουμε και ψάλλουμε και αυτή η «Κοινή Ανάσταση» είναι που μας φέρνει και εδώ στο κοιμητήριο της πόλεως μας που μας φέρνει μέσα στη Μεγάλη Εβδομάδα να επισκεφθούμε τα μνήματα των κεκοιμημένων ακριβώς για να ανανεώσουμε την προοπτική της κοινής ανάστασης και της κοινής συνάντησης. Αν δεν υπάρχει αυτή η προοπτική, υπάρχει μόνο απελπισία, αν δεν υπάρχει αυτή η ελπίδα, υπάρχει μόνο χάος».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο πλαίσιο της Εορτής της Εγέρσεως του Λαζάρου δέχθηκε επισκέψεις όπου του έψαλαν τα κάλαντα οι μαθήτριες του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός», υπό τον Διευθυντή του Ωδείου Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ και τις υπεύθυνες καθηγήτριες, από τον Σύλλογο Γυναικών Μεξιατών, από την Γυναικεία Χορωδία του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Λαμίας «Η Αγία Ανθία» υπό τον Πρωτοψάλτη και Χοράρχη κ. Σεραφείμ Κυρίτση, καθώς και μεμονωμένα κορίτσια κάθε ηλικίας.

Ο Σεβασμιώτατος με πατρική αγάπη και θέρμη υποδέχθηκε τις επισκέπτριες στο Ιερό Επισκοπείο της πόλεως, τους ευχαρίστησε και τις συνεχάρη για τα υπέροχα κάλαντα και τα τραγούδια που του προσέφεραν και μαζί με τις ευχές του για καλή Ανάσταση έδωσε σε όλα τα κορίτσια πασχαλινές λαμπάδες και πατρικό φιλοδώρημα.